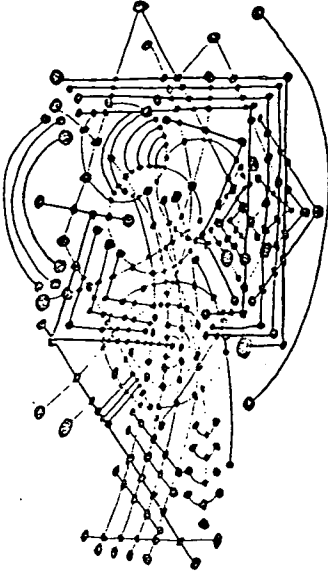

Lantos Edit

Bújócska

Sz.-nek

Kedves gyerekek!

A következő oldalakon egy kis kivágós játék következik.

Vegyetek a kezetekbe egy ollót, és nyírjátok szét a papírt ott, ahol ezt:

találjátok. / Az ügyesebbek késsel, vagy szikével is dolgozhatnak. Ők azonban vigyázzanak, hogy ne szúrják el az egészségét./

Összehajtani a papírt a szaggatott vonalnál lehet. — — —

 Ez jelenti azt, hogy az előző oldalra kell ráhajtani.

Jó szórakozást!

I. e. az önéletrajzzal

1900,

én, én, én, én, én, én, én, én, én, én, én,
én, én, én, én, én, én, én, én, én, én, én,
én, én, én, én, én, én, én, én, én, én, én,
én, én, én, én, én, én, én, én, én, én, én,
én, én, én, én, én, én, én, én, én, én, én,
én, én, én, én, én, én, én, én, én, én, én,

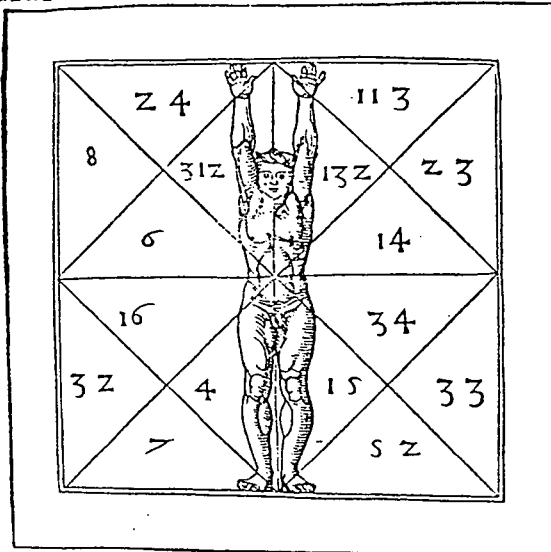
én, én, én, én, én, én,

én, én, én, én, én, én, én, én, én, én, én,
én, én, én, én, én, én, én, én, én, én,

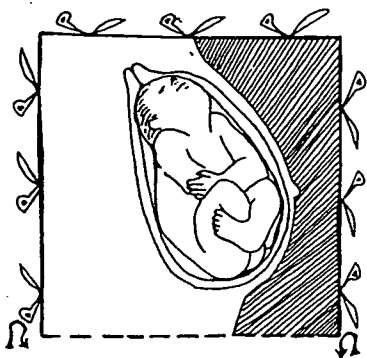
én,

én, én, én, én, én, én, én, én, én, én, én,
én, én, én, én, én, én, én, én, én, én, én,
én, én, én, én, én, én, én, én, én, én, én,
én, én, én, én, én, én, én, én, én, én, én,
én, én, én, én, én,

halál

Szól a kakasunk, az a nagy tarajú,
gyere ki a hóra, kukuríkú!
Egy szóra kint vagyok.

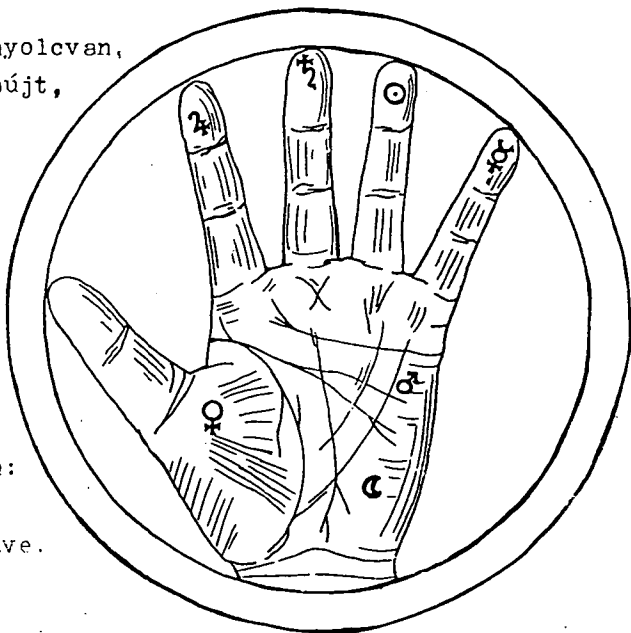

Ketten játszottunk akkor a temetőben.
Ő nekidőlt a sírnak, és hangosan szá-
molt:

- Tíz, húsz, harminc, negyven, ötven..
Futottam, ahogy a lábam bírta.

Akkor találkoztam először vele. A ren-
getegen túlról jöhetett, de ezt sosem
mondta. Sosem beszélt, ahogy soha nem
is láttam. Egyszerűen csak tudni lehet,
hogyan ott van, egy megroghatatlan érintésből, abból, hogy a
szemem kitisztul, s egy látvány attól fogva elkísér. Megro-
gta a karomat, és lehúzott a sír mellé. Én meg lebuktam, és
meglapultam. De az érintésétől rényes lett minden, a fölém
masasodó fű és a virágok. Egyet azóta is tisztán látok. Fer-
sze, ezt csinálta velem. Megjelenik, körbenéz - keres - meg-
vagyok-e? Aztán amikor meglát, enged tovább játszani.

- ..hatvan, hetven, nyolcvan,
kilencven, száz! Aki bújt,
aki nem, megyek!
Húzó magam össze,
egyre kisebbre, félni
kezdek, hogy meglát,
de már késő. Futni
kezdünk mind a ket-
ten, hogy előbb ér-
jünk a sírhoz.
Inkább bújhassunk,
minthogy humni kelljen:
becsukott, eltakart
szemmel egy sírnak dőlve.

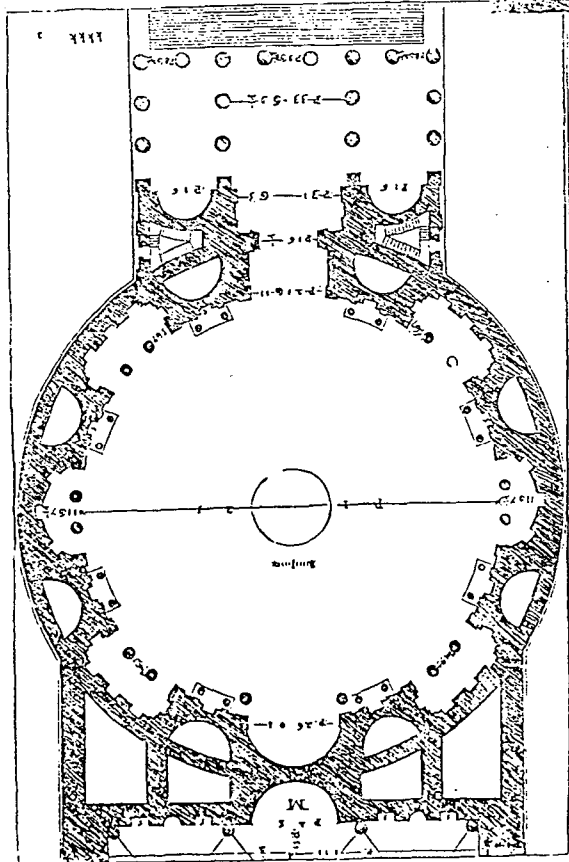
- Ipi-apacs egy, kettő, három! Te vagy a hunyó!
Ő győzött. Most én humok.

- Tíz, húsz, harminc, negyven, ötven, hatvan, hetven, nyolcvan,
kilencven, száz forintnak ötven a fele. Nem, nem ez az. Ujra.

Tíz,
tiszta víz. Sötét van, csak a
hátamat süti a Nap.

húsz,
Bárhová nézek, a kő, a károm,
a szemhéjam alatt sötét van.
Egyedül vagyok, nem látok.
Minden elbújik előlem, csak
a sötét nem.

Félnék, ha nem érezném a Napot.

Szél jön és felhő és
" ne félj, szeretlek ".

A sötétség elnyel.

Már nem félek.

A Nap csak felhők mögött
van, a virágok virágok,
a sírok sírok mögött.

Minden minden mögött
van.

Megvagy.

- harminc, negyven,
ötven, hatvan, hetven,
nyolcvan, kilencven,
száz.

Aki bújt, aki nem
megyek.

